

31997R1467

L 209/6

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

2.8.1997

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/97**z dnia 7 lipca 1997 r.****w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104c ust. 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest przyspieszenie i wyjaśnienie procedury nadmiernego deficytu określonej w art. 104c Traktatu w celu zapobieżenia nadmiernym deficytom sektora instytucji rządowych i samorządowych, a jeżeli wystąpią, należy je niezwłocznie obniżyć; przepisy niniejszego rozporządzenia służące powyższemu celowi, przyjęte na mocy art. 104c ust. 14 akapit drugi, stanowią łącznie z przepisami protokołu (nr 5) do Traktatu nowy zintegrowany zestaw zasad służący stosowaniu art. 104c.
- (2) Celem Paktu Stabilności i Wzrostu są sprawne finanse państwa jako sposób wzmocnienia warunków sprzyjających stabilności cen oraz osiągnięciu silnego trwałego wzrostu przyczyniającego się do tworzenia miejsc pracy.
- (3) Pakt Stabilności i Wzrostu składa się z niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 ⁽³⁾ mających na celu wzmocnienie nadzoru nad sytuacją budżetową oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych oraz z uchwały Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. na temat Paktu Stabilności i Wzrostu ⁽⁴⁾, w której zgodnie z art. D Traktatu ustanawiającego Unię Europejską wydane zostały ostateczne wskazówki polityczne mające na celu realizację Paktu Stabilności i Wzrostu w sposób bezpośredni i termi-

nowy, a w szczególności przestrzeganie średnioterminowych celów osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej, do czego zobowiązały się wszystkie Państwa Członkowskie, oraz w celu podejmowania korygujących działań budżetowych, które uznają za niezbędne do realizacji celu stabilizacji i zbieżności programów, jeżeli tylko posiadają informacje wskazujące na rzeczywiste lub spodziewane znaczne rozbieżności w stosunku do średnioterminowych celów budżetowych.

- (4) W trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW) Państwa Członkowskie zgodnie z art. 104c Traktatu podlegają wyraźnemu obowiązkowi traktatowemu unikania nadmiernego deficytu publicznego; na mocy art. 5 do protokołu (nr 11) Traktatu, art. 104c ust. 1, 9 i 11 nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa do momentu przystąpienia przez nie do trzeciego etapu; obowiązek na mocy art. 109e ust. 4 do podjęcia starań służących unikaniu nadmiernego deficytu będzie miał nadal zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie.
- (5) Dania, odnosząc się do ust. 1 protokołu (nr 12) do Traktatu, poinformowała w kontekście decyzji edynburskiej z dnia 12 grudnia 1992 r., że nie będzie uczestniczyć w trzecim etapie; w związku z tym, zgodnie z ust. 2 tego protokołu, art. 104c ust. 9 i 11 nie mają zastosowania do Danii.
- (6) W trzecim etapie UGW Państwa Członkowskie pozostają odpowiedzialne za swoją krajową politykę budżetową z zastrzeżeniem postanowień Traktatu; Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu wypełnienia swoich obowiązków zgodnie z postanowieniami Traktatu.
- (7) Wypełnienie średnioterminowego celu osiągnięcia wyniku budżetowego bliskiego równowadze lub nadwyżce, do czego zobowiązały się wszystkie Państwa Członkowskie, wpłynie na tworzenie należytych warunków sprzyjających stabilności cen oraz trwałemu wzrostowi przyczyniającemu się do tworzenia miejsc pracy we wszystkich Państwach Członkowskich oraz pozwoli im regulować normalne wahania cykliczne przy utrzymaniu deficytu publicznego w granicach 3 % w stosunku do wartości bazowej PKB.

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 6.12.1996, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 380 z 16.12.1996, str. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 1.

- (8) Aby UGW należycie funkcjonowała, niezbędna jest stabilna i trwała zbieżność wyników gospodarczych i budżetowych Państw Członkowskich, które przyjęły jedną walutę, dalej zwanych „uczestniczącymi Państwami Członkowskimi”; w trzecim etapie UGW niezbędna jest dyscyplina budżetowa dla zabezpieczenia stabilności cen.
- (9) Zgodnie z art. 109k ust. 3, art. 104c ust. 9 i 11 mają zastosowanie jedynie do Państw Członkowskich.
- (10) Niezbędne jest zdefiniowanie koncepcji wyjątkowego i okresowego przekroczenia wartości bazowej określonej w art. 104c ust. 2 lit. a); Rada w tym kontekście powinna między innymi wziąć pod uwagę wieloletnie prognozy budżetowe dostarczone przez Komisję.
- (11) Sprawozdanie Komisji zgodnie z art. 104c ust. 3 powinno również brać pod uwagę, czy wysokość deficytu publicznego sektora instytucji rządowych i samorządowych przekracza wysokość jego wydatków inwestycyjnych, oraz uwzględnić wszystkie pozostałe istotne czynniki, w tym średnioterminową pozycję gospodarczo-budżetową Państwa Członkowskiego.
- (12) Istnieje potrzeba ustalenia terminów wprowadzenia procedury nadmiernego deficytu w celu zapewnienia szybkiej i skutecznej realizacji; konieczne jest w tym kontekście uwzględnienie faktu, że rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym.
- (13) Istnieje potrzeba sprecyzowania, jak nakładane są sankcje przewidziane w art. 104c, w celu zapewnienia skutecznej realizacji procedury nadmiernego deficytu.
- (14) Wzmógłony nadzór wynikający z rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 wraz z monitorowaniem przez Komisję sytuacji budżetowej zgodnie z art. 104c ust. 2 powinny ułatwić skuteczną i szybką realizację procedury nadmiernego deficytu.
- (15) W świetle powyższego, w przypadku gdy uczestniczące Państwo Członkowskie nie podejmie skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu, ogólny maksymalny okres dziesięciu miesięcy od daty sprawozdania zawierającego dane wskazujące na istnienie nadmiernego deficytu do momentu wydania decyzji o nałożeniu sankcji, w razie potrzeby, wydaje się zarówno możliwy do realizacji, jak i odpowiedni w celu wywarcia nacisku na dane uczestniczące Państwo Członkowskie w kierunku podjęcia takich działań; w przypadku gdy procedura rozpoczyna się w marcu, prowadziłoby to do nałożenia sankcji jeszcze w tym roku, w którym procedura się rozpoczęła.
- (16) Dane Państwo Członkowskie po otrzymaniu wcześniejszego ostrzeżenia może spodziewać się zalecenia Rady w zakresie skorygowania nadmiernego deficytu lub podjęcia odpowiednich kroków w ramach procedury nadmiernego deficytu; znaczenie nadmiernego deficytu w trzecim etapie powinno wymagać pilnych działań ze strony wszystkich zainteresowanych stron.
- (17) Właściwe jest wstrzymanie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, jeżeli dane Państwo Członkowskie podejmuje stosowne działania w odpowiedzi na zalecenie na mocy art. 104c ust. 7 lub po otrzymaniu powiadomienia na mocy art. 104c ust. 9, w celu dostarczenia Państwom Członkowskim zachęty do podobnego działania; okres wstrzymania procedury nie powinien być uwzględniany w maksymalnym okresie dziesięciu miesięcy od daty sprawozdania wskazującego na istnienie nadmiernego deficytu do czasu nałożenia sankcji; właściwe jest wznowienie procedury natychmiast, gdy przewidywane działania nie będą realizowane lub jeżeli podjęte działania okażą się nieadekwatne.
- (18) W celu zapewnienia, by procedura nadmiernego deficytu wywoływała wystarczająco hamujący skutek, Rada — gdy tylko zdecyduje o nałożeniu sankcji — powinna zażądać od danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego złożenia nieoprocentowanego depozytu w odpowiedniej wysokości.
- (19) Zdefiniowanie sankcji według określonej skali prowadzi do pewności prawnej; właściwe jest uzależnianie kwoty depozytu od PKB danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego.
- (20) W każdym przypadku, gdy obowiązek złożenia nieoprocentowanego depozytu nie spowoduje skorygowania przez dane uczestniczące Państwo Członkowskie w żądanym terminie nadmiernego deficytu, właściwe jest zaostrzenie sankcji; stosowne jest wówczas przekształcenie depozytu w karę.
- (21) Właściwe działania ze strony danego uczestniczącego Państwa mające na celu skorygowanie nadmiernego deficytu stanowią pierwszy etap w kierunku uchylenia sankcji; znaczny postęp w korygowaniu nadmiernego deficytu powinien prowadzić do zniesienia sankcji zgodnie z art. 104c ust. 12; uchylenie wszystkich niezrealizowa-

nych sankcji powinno nastąpić jedynie w momencie całkowitego skorygowania nadmiernego deficytu.

(22) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ⁽¹⁾ zawiera szczegółowe zasady składania przez Państwa Członkowskie sprawozdań na temat danych budżetowych.

(23) Zgodnie z art. 109f ust. 8, tam gdzie Traktat przewiduje doradczą rolę Europejskiego Banku Centralnego (EBC), odniesienia do EBC będą interpretowane jako odniesienia do Europejskiego Instytutu Walutowego do momentu ustanowienia EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA 1

DEFINICJE I OCENY

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie przewiduje przepisy służące przyspieszeniu i wyjaśnieniu procedury nadmiernego deficytu, mając na celu hamowanie nadmiernych deficytów sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz, jeżeli one wystąpią, popieranie ich niezwłocznego korygowania.

2. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia „uczestniczące Państwa Członkowskie” oznaczają te Państwa Członkowskie, które przyjmują jedną walutę zgodnie z Traktatem, a „nieuczestniczące Państwa Członkowskie” oznaczają te, które nie przyjęły jednej waluty.

Artykuł 2

1. Przekroczenie przez deficyt publiczny wartości bazowej uznaje się za wyjątkowe i tymczasowe zgodnie z art. 104c ust. 2 lit. a) tiret drugie, gdy wynika ono z niezwykłego zdarzenia, na które dane Państwo Członkowskie nie ma wpływu i które oddziałuje w sposób znaczący na pozycję finansową ogólnego działu państwowego, lub jeżeli wynika ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej.

Ponadto przekroczenie przez deficyt wartości bazowej uznaje się za okresowe, jeżeli prognozy budżetowe dostarczone przez

Komisję wskazują, że deficyt spadnie poniżej wartości bazowej po zakończeniu nadzwyczajnego zdarzenia lub znacznego pogorszenia koniunktury.

2. Komisja, przygotowując sprawozdanie na mocy art. 104c ust. 3, z zasady uznaje przekroczenie wartości bazowej wynikające ze znacznego pogorszenia koniunktury za wyjątkowe tylko wtedy, gdy roczny spadek realnego PKB wynosi co najmniej 2 %.

3. Rada, decydując zgodnie z art. 104c ust. 6, czy istnieje nadmierny deficyt, bierze pod uwagę w swojej ogólnej ocenie wszelkie ewentualne uwagi Państwa Członkowskiego wskazujące na to, że roczny spadek realnego PKB poniżej 2 % ma charakter wyjątkowy w świetle dodatkowych dowodów, w szczególności wówczas, gdy pogorszenie koniunktury miało nagły charakter lub gdy skumulowany spadek produkcji zależy od tendencji powstałych w przeszłości.

SEKCJA 2

PRZYSPIESZENIE PROCEDURY NADMIERNEGO DEFICYTU

Artykuł 3

1. W ciągu dwóch tygodni od przyjęcia przez Komisję sprawozdania wydanego zgodnie z art. 104c ust. 3 Komitet Ekonomiczno-Finansowy formułuje opinię zgodnie z art. 104c ust. 4.

2. Biorąc w pełni pod uwagę opinię określoną w ust. 1, Komisja w przypadku stwierdzenia istnienia nadmiernego deficytu przekazuje opinię oraz zalecenie Radzie zgodnie z art. 104c ust. 5 i 6.

3. Rada decyduje o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104c ust. 6 w terminie trzech miesięcy od daty sprawozdań ustanowionych w art. 4 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93. Jeżeli Rada zgodnie z art. 104c ust. 6 zdecyduje o istnieniu nadmiernego deficytu, wówczas jednocześnie wyda danemu Państwu Członkowskiemu zalecenia zgodnie z art. 104c ust. 7.

4. Zalecenie Rady wydane zgodnie z art. 104c ust. 7 ustala nieprzekraczalny termin, najwyżej czterech miesięcy, na podjęcie przez dane Państwo Członkowskie skutecznych działań. Zalecenie Rady ustala również nieprzekraczalny termin obniżenia nadmiernego deficytu, które powinno zostać dokonane w kolejnym roku od jego stwierdzenia, chyba że zaistnieją szczególne okoliczności.

Artykuł 4

1. Każda decyzja Rady o podaniu do publicznej wiadomości jej zaleceń w przypadku stwierdzenia, iż nie zostały podjęte żadne skuteczne działania zgodnie z art. 104c ust. 8, jest

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 9.

podejmowana natychmiast po upływie terminu ustalonego zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Rada, rozważając, czy w odpowiedzi na zalecenia wydane zgodnie z art. 104c ust. 7 zostały podjęte skuteczne działania, opiera swoją decyzję na publicznie ogłaszanych decyzjach rządu danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 5

Każda decyzja Rady o wezwaniu danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego do podjęcia środków mających na celu zredukowanie deficytu zgodnie z art. 104c ust. 9 jest podejmowana w terminie jednego miesiąca od decyzji Rady stwierdzającej brak podjęcia skutecznych działań zgodnie z art. 104c ust. 8.

Artykuł 6

Jeżeli zostaną spełnione warunki stosowania art. 104c ust. 11, Rada może nałożyć sankcje zgodnie z art. 104c ust. 11. Każda taka decyzja zostaje podjęta nie później niż w dwa miesiące od decyzji Rady wzywającej dane uczestniczące Państwo Członkowskie do podjęcia środków zgodnie z art. 104c ust. 9.

Artykuł 7

Jeżeli uczestniczące Państwo Członkowskie nie zastosuje się do kolejnych decyzji Rady wydanych zgodnie z art. 104c ust. 7 i 9, decyzja Rady o nałożeniu sankcji zgodnie z art. 104c ust. 11 zostaje podjęta w przeciągu dziesięciu miesięcy od daty sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 3605/93, określonych w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy Rada decyduje, iż świadomie planowany deficyt jest nadmierny, zastosowana zostaje procedura przyspieszona.

Artykuł 8

Każda decyzja Rady o zastrzeżeniu sankcji zgodnie z art. 104c ust. 11, oprócz zamiany depozytów na kary na mocy art. 14 niniejszego rozporządzenia, zostaje podjęta nie później niż w dwa miesiące od daty wydania sprawozdań wynikających z rozporządzenia (WE) nr 3605/93. Każda decyzja Rady o uchyleniu niektórych lub wszystkich decyzji zgodnie z art. 104c ust. 12 zostaje podjęta tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż w dwa miesiące od daty sprawozdań wynikających z rozporządzenia (WE) nr 3605/93.

SEKCJA 3

ZAWIESZENIE I MONITORING

Artykuł 9

1. Procedura nadmiernego deficytu zostaje zawieszona:
 - jeżeli dane Państwo Członkowskie działa zgodnie z zaleceniami wydanymi zgodnie z art. 104c ust. 7,
 - jeżeli dane uczestniczące Państwo Członkowskie działa zgodnie z zawiadomieniami wydanymi zgodnie z art. 104c ust. 9.
2. Okres zawieszenia procedury nie zostaje uwzględniony w okresie dziesięciu miesięcy, określonym w art. 7, ani w okresie dwóch miesięcy, określonym w art. 6 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

1. Komisja i Rada monitorują wprowadzanie podjętych działań:
 - przez dane Państwo Członkowskie w odpowiedzi na zalecenia wydane na mocy art. 104c ust. 7,
 - przez dane uczestniczące Państwo Członkowskie w odpowiedzi na zawiadomienia wydane na mocy art. 104c ust. 9.
2. Jeżeli działania uczestniczącego Państwa Członkowskiego nie są wprowadzane w życie lub w opinii Rady działania te okazują się nieadekwatne, wówczas Rada natychmiast podejmuje decyzję odpowiednio na mocy art. 104c ust. 9 lub art. 104c ust. 11.
3. Jeżeli stan faktyczny zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 3605/93 wskazuje, że nadmierny deficyt nie został skorygowany w wyniku działania Państwa Członkowskiego w terminie określonym w zaleceniu wydanym na mocy art. 104c ust. 7 lub w wytycznych wydanych na mocy art. 104c ust. 9, Rada niezwłocznie podejmuje decyzję na mocy odpowiednio art. 104c ust. 9 lub art. 104c ust. 11.

SEKCJA 4

SANKCJE

Artykuł 11

W każdym przypadku, gdy Rada zdecyduje o nałożeniu sankcji na uczestniczące Państwo Członkowskie zgodnie z art. 104c ust. 11, z zasady wymagane jest złożenie nieoprocentowanego

depozytu. Rada może zdecydować o uzupełnieniu takiego depozytu środkami przewidywanymi w art. 104c ust. 11 tiret pierwsze i drugie.

Artykuł 12

1. Jeżeli nadmierny deficyt wynika z niespełnienia kryterium odnoszącego się do proporcji deficytu publicznego w art. 104c ust. 2 lit. a), kwota pierwszego depozytu obejmuje stały składnik równy 0,2 % PKB oraz zmienny składnik równy jednej dziesiątej różnicy między deficytem jako procentem PKB w poprzednim roku a wartością bazową w wysokości 3 % PKB.

2. Każdego kolejnego roku do momentu uchylecia decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu Rada oceni, czy dane uczestniczące Państwo Członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wniosek Rady zgodnie z art. 104c ust. 9. W takiej corocznej ocenie Rada decyduje zgodnie z art. 104c ust. 11 oraz z zastrzeżeniem art. 13 niniejszego rozporządzenia o zastrzeżeniu sankcji, chyba że uczestniczące Państwo Członkowskie zastosuje się do wniosku Rady. Jeżeli zostaje podjęta decyzja o złożeniu dodatkowego depozytu, jest on równy jednej dziesiątej różnicy między deficytem w postaci odsetka PKB w poprzednim roku a wartością bazową w wysokości 3 % PKB.

3. Żaden z depozytów określonych w ust. 1 i 2 nie przekroczy górnej granicy 0,5 % PKB.

Artykuł 13

Depozyt jest z zasady przekształcany zgodnie z art. 104c ust. 11 przez Radę w karę, jeżeli w dwa lata od wydania decyzji wzywającej dane uczestniczące Państwo Członkowskie do złożenia depozytu nadmierny deficyt nie zostanie w opinii Rady skorygowany.

Artykuł 14

Zgodnie z art. 104c ust. 12 Rada uchyla sankcje określone w art. 104c ust. 11 akapit pierwszy i drugi w zależności od skali

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 1997 r.

postępu dokonanego przez dane uczestniczące Państwo Członkowskie w korygowaniu nadmiernego deficytu.

Artykuł 15

Zgodnie z art. 104c ust. 12 Rada uchyla wszelkie niezrealizowane sankcje w przypadku uchylecia decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu. Kary nałożone zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia nie będą zwracane danemu uczestniczącemu Państwu Członkowskiemu.

Artykuł 16

Depozyty określone w art. 11 i 12 niniejszego rozporządzenia będą składane w Komisji. Odsetki od depozytów oraz kary określone w art. 13 niniejszego rozporządzenia stanowią pozostałe dochody określone w art. 201 Traktatu i będą rozdzielane między uczestniczące Państwa Członkowskie niewykazujące nadmiernego deficytu według oceny dokonanej zgodnie z art. 104c ust. 6 w proporcji do ich udziału w całkowitym PNB uprawnionych Państw Członkowskich.

SEKCJA 5

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 17

Do celów niniejszego rozporządzenia oraz dopóki rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa nie będzie pokrywał się z rokiem kalendarzowym, przepisy sekcji 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia będą stosowane wobec Zjednoczonego Królestwa zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

W imieniu Rady
J.-C. JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TERMINY OBOWIĄZUJĄCE ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich Państw Członkowskich Rada, podejmując decyzję zgodnie z sekcjami 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, weźmie pod uwagę odmienny rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa, tak aby decyzje dotyczące Zjednoczonego Królestwa były podejmowane w podobnym momencie roku budżetowego co decyzje dotyczące innych Państw Członkowskich.
2. Przepisy określone w kolumnie I poniżej zostają zastąpione przepisami określonymi w kolumnie II.

Kolumna I	Kolumna II
„trzy miesiące od terminów sprawozdań ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93” (art. 3 ust. 3)	„pięć miesięcy od zakończenia roku budżetowego, w którym wystąpił deficyt”
„kolejny rok po stwierdzeniu” (art. 3 ust. 4)	„kolejny rok budżetowy po stwierdzeniu”
„dziesięć miesięcy od daty sprawozdań wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 3604/93, określone w art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia” (art. 7)	„dwanaście miesięcy od zakończenia roku budżetowego, w którym wystąpił deficyt”
„poprzedni rok” (art. 12 ust. 1)	„poprzedni rok budżetowy”